

טיפוס

עלון המועדון האלפיני הישראלי

גיליון אוקטובר 1997

תוכן העניינים

רשימת השתלמויות 1

הודעות הוועד 1

דבר העורך 2

ניר ומיכה 2

מסיפורי האלפים: מי כבש את רכס הדבשות / אנדריאה ענתי.....2

לטפס על המחשב / ניר פיטרמן 3

אליפות הקיץ בטיפוס - רמת ישי / ניר פיטרמן.....3

על חבלים וקשרים / אנדריאה ענתי 4

הודעות הוועד

- חברי מועדון שטרם קיבלו כרטיסי חבר, מתבקשים להתקשר למיכה כדי לברר אילו פרטים חסרים. הפרטים החשובים להנפקת הכרטיסים הם שם בעברית ובאנגלית (כמו בדרכון), מספר דרכון, כתובת ותמונה.
- הישיבה השנתית של המועדון האלפיני תערך במוצאי שבת ה 20 בדצמבר בשעה 2100 בבסיס הצבאי במכון וינגייט.
- חברי מועדון שטרם שילמו את דמי החבר לשנת 1997 מתבקשים לעשות זאת ובמקביל להתחיל להעביר את דמי החבר לשנת 1998. בשנה הבאה ננסה להדפיס את התמונות על כרטיסי החבר ולכן נא לצרף תמונה טובה וברורה כדי שאפשר יהיה לסרוק אותה בהצלחה.
- קורס מדריכי טיפוס שלב א' יערך בחנוכה בתאריכים 24 - 30 בדצמבר. לפרטים והרשמה לפנות למיכה.
- קורס מדריכי טיפוס שלב ב' יחל בקרוב, לפרטים לפנות לדורון נצר, טל' 04-8214418.
- הסמכת מדריכי שלב ג' חדשים החלה.
- בתאריך 4 באוקטובר נערכה תחרות טיפוס ברמת ישי. פרטים על התחרות בהמשך.

רשימת השתלמויות

1: השתלמות חילוץ (1), חילוץ מוביל. 10.1.98. גיא בן הינום, 10:00 בבוקר.
2: השתלמות חילוץ(2), סיפורי תאונות ותחקירים, מערכות הרמה. 15.2.98 .
3: הרצאה+שקופיות, הרים גבוהים. 5.3.98.
4: השתלמות בנושא קשרים. 1.4.98
בכל עלון יפורסמו פרטים על ההשתלמויות הבאות.
ההשתלמויות במחיר סמלי של 10 שקלים לחברי מועדון.
למטפסים שאינם חברי מועדון ההשתתפות בתשלום 50 ש"ח להשתלמות.

נשמח לקבל הצעות לנושאים נוספים.

- עודד לוינזון ומיכה יניב חזרו מקורס מובילי קבוצות בהרים אותו סיימו בהצלחה.
- יוחאי ליליאור חזר ממשלחת בינלאומית של UIAA בסין.

חברי הועד

אלון אייזנברג 08-9723016
קובי בן חמו 050-580994
אריק לרנר 052-525425
מיכה יניב 02-6789478
ניר פיטרמן 02-5834030

דבר העורך

עלון זה אמנם יוצא בפורמט שונה ופחות מהודר מהעלונים הקודמים אבל לטובתו ניתן להגיד שהוא יוצא. נשאלת השאלה למה בעצם אנו מוציאים את העלון. דיווחים על איך להגיע לאתרים גדולים בעולם יוצאים באופן סדיר בעיתונים באנגלית. האם הזווית הישראלית של ביקור בוָרדון מצדיקה מאמר על איך ישראלים צריכים להגיע לוָרדון? על מקומות שזוכים להתעלמות עולמית אבל קרובים מאוד אלינו כמו סיני וירדן שווה לכתוב אבל אי אפשר להזכיר אותם בכל עלון. למי שזוכר, פרסום הכתבה על הבולדר בבית אריה הגדיל את הפופולריות שלו עשרות מונים, ואולי דווקא בגלל שכולנו יודעים שבית אריה ועין פארה לא צריכים פרסום אולי שווה להתחיל לפרסם מקומות אחרים ולהוריד קצת את הצפיפות.

לסיכום, מאחר שכולכם ממילא קוראים Climbing, נראה לנו שהחלק החשוב יותר הוא פרסום לפעילויות המועדון ולא ההשקעה בכתבות מתחרות. בכל מקרה נשמח לקבל הצעות, רעיונות וכמובן כתבות שלמות.

ניר ומיכה

מסיפורי האלפים: מי כבש את רכס הדבשות / אנדריאה ענתי

הדרך הנוחה ביותר והבטיחותית ביותר לפסגת המונבלן (Mont Blanc), הפסגה הגבוהה ביותר ברכס באלפים, נחשבת כיום "רכס הדבשות" (Les Bosses) והיא הדרך המקובלת על "מטפסי סוף שבוע" ועל תיירים למיניהם. ז'ק בלמט הגדול ניסה אותה, ללא הצלחה, וכבש את פסגת המונבלן לאחר מכן (ב 1786-) בדרך אחרת. הוא זכה לכבוד גדול בגין מבצעו זה; מלכים העניקו לו תארי אצולה וספרים נכתבו על בלמט האגדי איש המונבלן.

עברו כיובל שנים עד ש- Fellows ו- Howes פתחו ב 1827- (בלוית תשעה מדריכי הרים!) דרך יותר בטיחותית מהדרך של בלמט. הדרך החדשה כונתה "דרך המסדרון" ומאז נקראת דרכו המקורית של בלמט, הרת הסכנות מאין כמוה, בשם L'Ancienne, כלומר הדרך הישנה. לקראת אמצע המאה שעברה הפכה "דרך המסדרון" ליותר ויותר פופולרית, בקנה מידה של השנים ההן, וזכתה למשלחות לא מעטות, כלן מאורגנות בקפידה ובלווית מדריכי הרים מנוסים, ותמיד מצוידות היטב לטיפוס של ימים אחדים בתנאים קשים ביותר. אבל הדרך היותר קלה, "דרך הדבשות", נחשבה עדיין כבלתי אפשרית.

באופן רשמי נפתחה דרך הדבשות ב 1859- ע"י הכומר Rev. Charles Hudson (שנהרג ב 1865- באסון המפורסם בירידה מן המטרהורן) עם חברו Kennedy והמדריך המקצועי Melchoirre Anderegg. כך לפחות מופיע ברשימות הכרונולוגיות, באנציקלופדיות ובמדריכים הרבים של האזור. אבל מסתבר שאין זה מדויק; חוקר תולדות הטיפוס האיטלקי אורלין גרובין, אחרי עיון במסמכים היסטוריים של אותה תקופה, הגיע למסקנה שכנראה היה מי שהקדים את הדסון. הוא עשה זאת ב-סולו, ויותר מפעם אחת, ולא זכה לשום כבוד או הוקרה בגין תגליתו.

הכוונה ל Maria Couttet - המכונה מוטֶלֶה (Moutelet), מדריך הרים בדימוס. מי היה מוטלה זה? הוא מתואר כרזה ביותר, תמיד שזוף, בעל מראה גרום ועיניים חודרות. אדם שלא נכנע לצו האפנה ושמר על התלבושת המקומית האדומה של כפרי סביבתו. איש תמהוני במקצת ומזלזל בסכנות, שאהבת הפסגות אחזה בו כדיבוק. מספרים שפעם הוביל בהרים לקוח בריטי אשר (כדרכם של בריטים) לא הרבה בדיבור במידה שמוטלה היה מורגל, ומוטלה חש בעלבון מה מן הניתוק המתנשא של אותו לקוח. המסלול היה כנראה קשה עבור הבריטי, אבל זה התעלם פעם אחר פעם מידו המושטת של מוטלה במעברים הקשים. למרות התגברותן של הבעיות הטכניות במסלול, הלקוח הבריטי לא ויתר והתעקש לסיים את המסלול בכוחות עצמו, וכאמור - בשקט. כשמוטלה הבין שאין טעם לנסות ולפתוח בשיחה עם הלקוח השתקן, ואין טעם להתעכב ולנסות לעזור לו, מצא לעצמו תעסוקה יזומה באחת ההמתנות: בראותו גזע של עץ יבש אשר בלט החוצה מן המצוק, החליט להשתעשע בהליכה על גזע זה בשיווי-משקל מעל לתהום של 350 מטר. בהגיעו לקצה הגזע, סיפר אח"כ הבריטי המבוהל, נתלה ברגליו והתנדנד להנאתו עד שהגיע הלקוח למקום המיועד.

במשך השנים נדחק מוטלה ע"י מדריכי האזור היותר צעירים, וחדל להיות מדריך מבוקש כבעבר. נחשב לאדם מוזר, בעיקר כי טען שעלה לפסגת המונבלן דרך רכס הדבשות. אמנם הוא נראה במסלול זה, אבל איש לא יכול להאמין שמישהו, ובודאי לא

הזקן המוזר, אכן הגיע לבדו לפסגה. מוטלה המשיך לטעון בעקשנות שהדרך "שלו" פחות מסוכנת מהדרך הישנה ופחות מייגעת מדרך המסדרון, אבל מאזיניו נדנדו בראשם עם חיוך סבלני ובחוסר אמונה. מוטלה גם היה מציע את שרותיו כמדריך לפסגת המונבלן בדרך קלה ובטיחותית יותר מהמקובלת, אך ללא תוצאות. הוא נראה תכופות מסתובב בין הקרחונים, תמיד לבד, עם המקל הארוך האופייני למטפסי השנים ההן, כשבקצה המקל תקועה ככר הלחם היומית שלו אשר הלכה וקטנה ככל שעברו שעות היום ורב מנין הנגיסות שהיא נשאה.

וכך, כשצעדיו בטוחים ונמרצים למרות השנים, היה נראה משוטט לבדו על השיפועים של ה Grand Moulin-, מתיישב לנוח בקצוות ה Aiguilles- הרבים של האזור, ולעתים היה פוגש תוך שוטטות בחבורה מצוידת היטב ועמוסה לעייפה ומציע להם לשנות את המסלול ולבוא אחריו לפסגה בדרך יותר בטיחותית וקלה. אבל איש לא שם לב אליו.

יום אחד פגש בחבורה כזאת ב -Grand Pianure. אחרי שאלה דחו באדיבות את הצעתו השגרתית, עזבו אותו לנפשו והמשיכו בדרכם, ואחרי שעות של עמל רב הגיעו סחוטים ורצוצים לרגלי הקיר של ה Coste- והתכוננו להתקין מחנה ללינת לילה. ואז ראו אדם בודד יורד ב-סולו מפסגת המונבלן לקראתם. זה היה מוטלה. לבדו הגיע לפסגה בדרכו הפרטית שהוא גילה, ולבדו ירד בחזרה. בעוברו ליד החבורה הרים קלות את כובעו לאות ברכה נימוסית והמשיך בדרכו מבלי להוציא הגה מפיו. הוא היה אז בן 84.

כעבור כמה שנים, כאמור, נפתחה רשמית דרך הדבשות ע"י הדסון וקנדי. התגלית עוררה הדים ודווח עליה בעיתונות של בירות העולם ובעלוני הטיפוס החשובים. תהילתו של הדסון הרקיעה שחקים. תאור מפורט של המבצע המרשים פורסם עם פרטים דרמאטיים על תלאות הדרך ועל אומץ ליבו של הדסון, בלי להזכיר אף במילה את שמו של הגיבור האמיתי של כיבוש רכס הדבשות: מריה קוטלה הקשיש, מדריך הרים בדימוס, המכונה מוּטָלָה.

לטפס על המחשב / ניר פיטרמן

כשהתחלתי לחפש מידע על טיפוס, אני זוכר כמה חיפושים עקרים, היום כשאני עושה חיפוש של ROCK CLIMBING אני מקבל אלפי אתרים וצריך להתחיל לצמצם את החיפוש כדי למצוא את הידיים והרגליים. הבעיה העיקרית היא עם חומר שאינו מעודכן. חלק מהאתרים שזכרתי כמאוד מרשימים מהתקופה שרק התחלתי לשוטט באתרי טיפוס עדיין מאוד מרשימים אבל נכונים לתחילת 96'. הסברים על איך להגיע לאתר טיפוס זה או אחר עדיין רלוונטיים אבל כבר יש מידע יותר עדכני ויותר מלא (למשל Climbing Archive אינו מעודכן כל כך אבל עדיין מכיל כמה דברים מעניינים). מסיבות ברורות רוב האתרים והמידע נוגעים לארצות הברית, כמות נכבדה של אתרים בנושא טיפוס באוסטרליה קיימת וקיימות גם הפתעות נעימות על מקומות אחרים. כל ההפניות מובאות בסוף ולצערנו לא ניתן לספק קישורים דרך המאמר.

הסתובבתי בזמנו גם קצת ב- newsgroup בנושא טיפוס אבל רוב הנושאים שטופלו שם נגעו לטיפוס בתוך ארצות הברית ולא עניינו אותי כל כך. נתקלתי גם בשאלות בנושאי בטיחות וציוד ויש מי שעונה על כל השאלות הללו. מה שהכי חשוב זה שאם צריך משהו בארה"ב שאלה שם יכולה להציף אתכם בתשובות.

Climbing Archive שכבר הזכרתי מכיל מידע על אתרים בכל העולם. הבעיה שהוא לא כל כך עדכני והרבה מהקישורים החוצה כבר לא פעילים. אם אתם מתכננים נסיעה לחו"ל ומתעקשים לנסות למצוא פרטנר כבר מהארץ, יש באתר רשימת אנשים שמוכנים למסור מידע ולפעמים גם לטפס עם אנשים זרים. בזמנו הופעתי ברשימה והגיעו אלי כמה וכמה מטפסים שהגיעו לביקור בארץ וחיפשו איפה ועם מי אפשר לטפס.

למרות שאני כנראה המטפס היחיד בארץ שאין לו מנוי ל- Climbing או Rock & Ice בכל זאת אזכיר שלעיתונים אלו יש אתרים ברשת. הם מפרסמים פרטים לגבי החוברות הבאות שלהם וקטעים מתוך החוברות. למי שרוצה להיות מקורי יש אתרים של עיתונים רבים נוספים. Alp האיטלקי מחזיק אתר אבל בגלל שאני לא כל כך קורא איטלקית לא נהניתי בו כל כך. יש חוברת אוסטרלית שהיא חוברת וירטואלית בלבד. חוברת זו כמובן מכילה מידע בעיקר בנוגע לאוסטרליה אבל יכולה גם להיות מעניינת.

למועדונים אחרים דווקא יש אתרים ברשת. The Access Fund מסבירים את מטרותיהם, מפרסמים מה עשו בשנים האחרונות ומה הם מתכוונים לעשות בעתיד. אתר מאוד מרשים של המועדון האלפיני הקנדי, עם המון פרטים על המועדון ועל מה שהוא עושה בקנדה. בנוסף הפניות למועדונים מקומיים, אם הולכים לטפס שם זה יכול לעזור. מאוד מרשים ויכול להיות גם מאוד שימושי האתר של COSIROC (מקביל ל- Access Fund צרפתי). המון מידע על אתרים בצרפת ואיך להגיע אליהם, מאוד מפורט ומעניין. המון מועדונים נוספים מחזיקים אתרים ברשת ויש הפניות אליהם מה- Rocklist.

The Rocklist אתר שכולו הפניות לאתרים אחרים בנושאי טיפוס. אתרים של קירות טיפוס בארצות הברית לפעמים גם כוללים תמונות לשל הקיר, אפשר להוציא את העניים. אתרים של חברות מובילות בנושא ציוד טיפוס וציוד בכלל. אתרים אישיים של אנשים שמקדישים את האתר שלהם (ואת עצמם ?) לטיפוס. בעיקר בתחום הזה שליטה אמריקאית ואוסטרלית.

למי שמחפש ציוד, או סתם נהנה מלראות תמונות ולבדוק מחירים בארה"ב, יש פרסומים של המון חנויות כולל מחירים ואפשרויות הזמנה בדואר עם כרטיס אשראי. לרוב היצרנים הגדולים גם יש אתרים שאפשר לבדוק בהם את החדשות האחרונות בנושא נעליים, קירות, אחיזות, עגינות וכל דבר אחר שעולה בראשכם (הפניות רבות ב- Rocklist).

יש גם נציגות ישראלית לשיווק ציוד ברשת. אתר של החנות טיפוסים (ויש הפניה אליו מה- Rocklist) מציע מידע חלקי לגבי ציוד שאפשר למצוא שם ומספרים שרשת למטייל עומדת גם היא להיכנס.

The Climbing Archive - www.dtek.chalmers.se/Climbing/contents.html
The Rocklist - www.abwam.com/cmc/rocklist.htm
טיפוסים - www.outdoors.co.il

אליפות הקיץ בטיפוס - רמת ישי / ניר פיטרמן

ב- 4 באוקטובר נערכה ברמת ישי אליפות הקיץ בטיפוס. המשתתפים התחלקו ל- 5 קטגוריות: נשים וגברים עד גיל 12, גברים בגילאים 13-15, 16-19 ובוגרים. כל הנשים מעל גיל 13 התחרו כקבוצה אחת. למרבית הבושה, רק 5 נשים בגילאים אלו נרשמו לתחרות ולכן לא התקיים שלב המוקדמות בקטגוריה זו. את המסלולים תכנן מרק פרטי בסיועו של ארז ספיר מרמת ישי. להפתעת המתחרים המכירים בעל פה כל אחיזה שולבו במסלולים אחיזות מסדרה שלא היתה מוכרת עד כה בארץ.

בקטגוריה הראשונה (עד גיל 12) היתה שליטה כמעט מלאה של המתחרים מרמת ישי. מתוך החמישה שעלו לגמר ארבעה מתאמנים ברמת ישי ונציג יחיד, יורי פלדמן, ייצג את המתאמנים בקרית אונו. הגמר בקטגוריה זו נערך על מסלול המוקדמות

של גילאי 13-15 עם שינויים קלים, במסלול השמאלי (קטע שלילי קצר אחריו קטע חיובי ובסיום גג אופקי באורך כ- 1.5 מטר ויציאה אנכית מעליו). למרות השינויים, המסלול כלל מספר צעדים ארוכים יחסית לגודלם של המתחרים. שני המתחרים הראשונים אכן נתקלו בקשיים במעבר אחת מנקודות אלו ונראה היה לרגע כאילו המסלול קשה מדי לקטגוריה זו. המטפס השלישי התקשה באותה נקודה אבל הצליח לעבור אותה והגיע עד לגג. יעל וכסלר ייצגה את המין הנשי בכבוד רב והגיע למקום השני. היא נתקלה בקשיים רבים בסוף הקטע השלילי הראשון אולם התגברה והצליחה להגיע עד הגג. היא לא הצליחה לעבור לקטע האנכי שאחרי הגג. המטפס האחרון, נטע דורון, טיפס בנחישות רבה. הוא עבר בקלות מרשימה את הנקודות בהם התקשו המתחרים האחרים ולאחר מנוחה קצרה הצליח לעבור את הגג ולעשות TOP.

לגילאים 13-15 ולנשים היה מסלול שהחל על הקיר הימני (כ- 15 מטר קיר אנכי ואחריו טרברס על קיר אפקי מעל קטע שלילי באורך 6 מטר). כל המתחרים הצליחו להגיע עד הגג ואף אחד לא הצליח לסיים את המסלול. רועי ברנדמן מרמת ישי טיפס שני ונראה בטוח למדי עד שהגיע לגג. לאחר מנוחה קצרה ניסה להתחיל לעבור את הגג אבל אחיזה שהסתובבה הכשילה אותו והוא נפל. אחריו עלה גיא ספיר והגיע עד סוף הגג אך לא הצליח לעבור לקטע האנכי שמעליו. רועי ברנדמן עלה בשנית ולאחר סדרה של מעברים בהם שכח להשתמש ברגליו הצליח לעבור את גיא באחיזה אחת ולזכות במקום הראשון.

אצל הנשים היתה תחרות צמודה. רותם יעקובסב טיפסה ראשונה והצליחה להגיע כמעט עד לסוף הגג. דורית דורון, המתחרה עם דימא על תואר המשתתף המבוגר ביותר, הגיע למקום השני לאחר מאבק עיקש עם המסלול. המטפסת האחרונה, תמר גולדמן, טיפסה בקלילות עד הגג ואז בסדרה של נעילות עקב תוך הפגנת גמישות רבה הצליחה לעבור את כל הקודמות ואף את הגברים אבל לא הצליחה לסיים את המסלול.

לבוגרים ולגילאי 16-19 חיכה אותו מסלול עם מספר שינויים. לאחר הקטע האנכי היה צריך לעבור לקטע של גג אופקי וממנו לצאת לאותה טרברסה ארוכה. בעקבות השגיו בתחרויות קודמות החליט גיא שפיר, 16, להתחרות עם הבוגרים. הוא היה פייבוריט בולט לזכיה ואכן טיפס בבטחון רב והצליח להגיע עד סוף המסלול. רק אחר כך, כשרוב המתחרים נפלו בשלבים המוקדמים של הגג היה אפשר להבין שהמסלול בעצם אינו טריוויאלי. גילי טנא, שבשנה שעברה עדיין התחרה בגילאי 13-15 הצליח להגיע כמעט עד הסוף. הוא הצליח לצאת מהטרברס ולעמוד על הקטע האנכי שבסוף המסלול. הוא לא הצליח לעשות את הצעד האחרון אבל זה הספיק לו על מנת לזכות במקום הראשון בקטגוריה זו. דימא סטרוגנוב טיפס אחרון בבוגרים והצליח להגיע גם הוא לסוף המסלול.

לסיום נערך SUPER-FINAL בין גיא שפיר ודימא סטרוגנוב. המסלול הוכן על המסלול הימני בלבד (מתחיל אנכי הופך שלילי מתון ובסוף קטע אנכי קצר). דימא טיפס ראשון והגיע בקלילות עד לנקודה שבה היה צריך, לדעת בונה המסלול, לעשות צעד דינמי. דימא ניסה מספר פעמים לעשות את הצעד לא ממש דינמית אבל לא ממש סטטית. לבסוף תוך השקעת כוח עצום הצליח להגיע לאחיזה הגבוהה בלי להתחייב על צעד דינמי. הוא המשיך כמעט עד לסוף השלילי וממש לקראת היציאה נפל. גיא טיפס שני וגם הגיע עד לנקודה של הדינמי. הוא נראה לא מרוצה מהעניין אבל בנחישות קפץ לאחיזה הבאה ועבר את הצעד בקלילות. בעודו באמצע השלילי הגיע למצב שהוא מתוח בין שתי אחיזות רחוקות (צלב). הוא הצליח להחזיק קצת זמן במצב זה ואפילו להחליף רגליים על אחיזה אבל לא הצליח לשחרר את הידיים ונפל כשהוא משאיר את המקום הראשון לדימא סטרוגנוב.

על חבלים וקשרים / אנדריאה ענתי

<u>שאלה:</u> האם קשר אורגים יש לקשור כך שהקצוות באים באותו הצד של הקשר (ציור 1) או בצדדים המנוגדים (ציור 2) ?

<u>תשובה:</u> קשר אורגים בצורתו הנכונה יש לקשור רק עם שני הקצוות באותו הצד של הקשר, כלומר כמתואר בציור 1, ולא כמתואר בציור 2. העיקרון שמאחורי כלל זה מתייחס למשפחה רחבה של קשרים, ולא רק לקשר אורגים: שני החבלים המתוחים צריכים לבוא באותו הצד, ושני החבלים הרפויים - בצד השני. באופן קשירה זה נמנע מאמץ גזירה בלתי רצוי בתוך הקשר, שני החבלים המתוחים מהווים המשך ישיר זה לזה, וסיכויי ההחלקה מופחתים. ולפני שנפרט, הערה קטנה: כוונת השאלה איננה איפה באים הקצוות. או אם בכלל ישנם קצוות, אלא איפה בא המתח. מיקום הקצוות מצביע אמנם על "איפה סביר להניח שיופעל המתח", אבל זה שיקול עקיף וכדאי להימנע ממנו.

על מנת לקבל תחושה לעיקרון האמור, תנסה לחבר שני חבלים בקשר "שטוח", פעם בצורה הנכונה (ציור 3) ופעם בצורה ההפוכה, ותבדוק איזו משתי הצורות נוטה יותר להחלקה. שחק עם שתי הצורות במידות הידוק שונות ובמהירויות שונות ובחן את ההבדלים. ניסוי שבדרך כלל משכנע ומדגים היטב את העיקרון. סכנת ההחלקה כתוצאה מהקשירה הבלתי נכונה פחות חמורה בקשר אורגים מאשר בקשר שטוח, אבל אותו העיקרון פועל בשני המקרים.

בחבלים מלופפים, כפי שהיו בשימוש לפני שנים, חשוב גם לדעת באיזה צד צריכים לבוא הצוות (הצד שבו המתיחה תביא להידוק הליפוף), אבל בחבלים מסוג "ליבה ושרוול", ברור, אין לזה כל חשיבות.

בדיקה יסודית לטיבו של קשר כוללת התייחסות למספר רב של תכונות, אבל ישנן שתי תכונות עיקריות שמרכיבות את מרבית ה- "ציון" של קשר:

בטיחותו של קשר הנמדדת במתח שמופעל עליו לפני שהוא מחליק ונפתח. בטיחות נמדדת רק בקשר שמחליק ונפתח לפני שהוא נקרע הבטיחות תלויה במידת החיכוך של החבל שבו עורכים את הבדיקה; חוט ניילון לדייג, למשל, עשוי להחליק ולהיפתח באותו הקשר שבו חוט סיזל מלופף תמיד ייקרע לפני שיחליק ויפתח. ברור איפה שמדובר רק על השוואה בין בטיחותם של שני קשרים שונים, או של שתי צורות של קשר מסוים, באותו סוג חבל.

חוזקו של קשר הנמדד במתח שמופעל עליו לפני שהוא נקרע. חוזק נמדד רק בקשר שבו החבל נקרע לפני שהוא מחליק ונפתח. יש לזכור שכל קשר הנו בעל חוזק שהוא פחות ממתח הקריעה של החבל שממנו הוא עשוי, וקיימים לוחות המציינים בכמה אחוזים כל קשר שנבדק מקטין את חוזק החבל.

לא נתייחס כאן לתכונות אחרות (קלות קשירה, קלות התרה, סרבול, קומפקטיות וכו') שחלק מהן במידה מסוימת, עניין של טעם אישי.

ולעצם השאלה: הבטיחות של קשר אורגים נבדקה ע"י הבריטי אשלי (Ashley). הוא קשר את הקשר הנבדק ותלה שק חול בקצה החבל. בעזרת תנודות אנכיות רצופות של מערכת זו מצא אשלי שהבטיחות של קשר אורגים כשהמתח בא בצדדים שונים (ציור 2) בלתי מספקת, כלומר שהקשר החליק אחרי מספר תנודות קטן. לעומת זאת קשר אורגים שבו המתח מופעל באותו הצד (ציור 1) נמצא בטיחותי ומומלץ. לא נמסרו התוצאות המדויקות של מספרי התנודות או של היחס בין מספרי התנודות, אלא רק המסקנה הסופית.

החוזק של קשרים אלה נבדק ע"י דוקטור סיירוס דיי. הוא השתמש בחבל בעל מקדם חיכוך גבוה על מנת להבטיח שלא תהיה החלקה ומצא, ע"י הגדלת העומס בהדרגה עד לקריעה, ששתי הצורות חזקות בקירוב באותה מידה.

כדאי לזכור שקשר אורגים מומלץ במיוחד לחיבור שני חבלים בעלי עובי שונה; החבל העבה צריך אז להיות זה שעליו הלולאה, במתואר בציור 1, והחבל הדק צריך להיות זה שעליו הליפוף המוצלב. הצורה ההפוכה מסוכנת; כלומר, חיבור של חבל עבה עם חבל דק בקשר אורגים, כשהחבל הדק הוא זה שעליו הלולאה והחבל העבה הוא זה שעליו הליפוף המוצלב, הנו פסול לחלוטין.

כקשר לחיבור שני חבלים בעלי אותו העובי אין לקשר אורגים שימוש רב (ישנם קשרים יותר מוצלחים לשם כך), והוא שימושי בצורתו זו בעיקר כ- "קשר הצלה". ואמנם, השוואה של ציור 1 עם ציור 4 מראה מיד שקשר הצלה אינו, בעצם, אלא אחד השימושים של קשר אורגים.

אגב, כל מטפס חייב לזכור שאת קשר ההצלה לעולם חייבים לאבטח (ציור 5). יש המכנים קשר הצלה בלתי מאובטח בשם "קשר התאבדות", ואפשר בהחלט להבין את הכינוי; הסכנה היא שהקצה החופשי (נקודה A בציור 4) יחליק החוצה מקשר ההצלה, גם בצורתו ההדוקה (ציור 4), אבל בעיקר אם הוא נעשה רפוי, והוא עשוי אז לעבור לצורה המתוארת בציור 6. ומה עם הקצה של החבל השני ? (הדק, B בציור 1). איך מונעים החלקה של קצה זה? ראשית כל, סכנת ההחלקה של החבל הדק אינה חמורה, אבל אם כבר - אז בסידור הנקרא "קשר אורגים כפול" (ציור 7). זאת למעשה הצורה המקובלת לשימוש בקשר אורגים, ומומלצת ללא הסתייגות בכל מקרה שיש לחבר שני חבלים בעלי עובי שונה.

נא לזכור: כששני חבלים מתוחים - כדאי שיימתחו לאורך אותו קו פעולה.